

Niež? Neje wjerno: Po twojimi Sda-
cju by to wot Krystusza nicžo nepra-
wie nebylo, a tei sašatkej Łowi by ſo
prawje ſtafo, dy by jeho runje Krystus
we tajkej Newjeri tſjazy wostajit, a ſo
jemu ſtaſtej dat, dokelž won tych dru-
hich wſchitkich, kotſiž ſo radzi nareczecj
dachu, a wjerjachu ſa Blasnow dzer-
ži, ſo woni to wjerja, ſchtož tolla ſe khar-
ne a Basniczka je. Pschetož to bjechu
Thomaschowe Myſlje: Mjech ma ſo
ſi Čeſuſom, moim predniſchim
Mieschterom kajž dže, hacž je won run-
je tak wulke Čiwe czinit; da je tolla
mjeck Konz ſnim, runje kajž ſdruhimi
Čzlowekami. Schtož jedyn mohł delje
pod ſemi pschindze, to nepschindze ſaſo:
Tehodla ſu moji Towarschojo jara
wulzy Blasni, ſo ſo tym Žonam tak
nareczecj, a ſivoje Woczi psches Sche-
renje ſiebacj dadža. Mje je nichto na-
reczecj nedvribi. Biba, ſo bych we jeho
Rukomaj ſam widžit te hofdžjaze Blusne,
a położil moje Porste do jeho hofdžjazych
Blisnow, a położil moju Ruku do jeho
Boka: Da chzu je wjericj, ale hewak niz.

To je ſchak ždyn jena wulka tolsta
Newjera, a jena ſaſatka Łowca, kotraž
mjeni, ſo dyrbjat ji Krystus czinicj,
kajž by wona chyta, hewak njecha wo-
na wjericj. Runje jako by tak weſje
na tem lejzaku, ſchto wona wjeri abn
Newjeri. Tudy, praju ja, roſponni ſo
ſchto ſo tebi ſda, ſo Krystus ſnim ſa-
počecj dyrbjat, a kajtu tu prawa Šda
tajkej Newjery bydž dyrbjata? Psche-
tož tudy namakaju ſo ſchelke Rjechi.

Ton prijeni a najveczi je, ſo won wot
Krystusza wjazy nedzerži, dyžli wot
druhich Prophetow, kotſiž ſu jeno
Čzlowekojo byli. Ton drugi, ſo ſivo-
nih Ssobuwuczenikow, jako Blasnow,
ſazpi, a ſo ſam ſa mudreho dzerži.
Ton czeczi, ſo ſebi myſli, Krystus
dyrjal jemu czinicj, kajž won dže, aby
hewak njechał won jemu klubu wjericj.
b.)

Schto paž czini Krystus ſtaſkim
bohim newjerjazym Čzlowe-
kom? Wostaji won jeho tejsch we taj-
kej Newjeri tſjazy? Mje! To by psche-
cziwo jeho Waschnju a Hamtej bylo.
Pschetož won ſo ſam pschiruna Pa-
ſtrej, kotryž tak doſho ſa tej ſubenej
Wowzy dže, hacž ju namaka. Po taj-
kim Waschnju czini won tudy tejsch.
Hacž runje Thomasch tym druhim Ja-
poſchtoſlam wjericj nochze, na tem Krystus-
zej nicžo nelejži. Won je ſtem ſpo-
kojom, ſo jeno tak weſje wot Thomascha
ſtyschi, ſo by wjerit, dy by jeho widžit,
a wopſchimhacj mot. Tehodla won
ſo doſho nekomđi, ale pschindze psches
ſanknjene Durje knim, da ſo widžicj
a pschimhacj.

Wosche teho, da ſo won ſjara kraſ-
nemi luboſnemi Sſlowami ſijschecj,
a džesche: Mjer bydž ſwami! A wob-
ſankne ſtaſki ſſlowami tejsch teho
wulkeho Rjeſchnika, Thomascha, ſe by
weſeleje Wutroby był, a ſebi nemyſlit,
ſo won tehodla pschischof je, ſo by jeho
teje Newjery dia ſchtraffowacj abn ſa-
ſtorcicj chyta. Mje, luby Thomascho,
mjer bydž tejsch ſtobu! Neboj ſo, ja ſo
(Rkk)